

Et samfund styret af kontrollører

Produktive erhverv overfalder med dynger af regler. Den tid er forbi, da producenter og handlende røgter deres erhverv på selvstændig vis.

STEEN STEENSEN
historiker, forfatter
Lejrevej 24, 1., Brønshøj

Landmand Niels Kristensen står i sin frontlæsser og renser en tagrende. Arbejdstilsynet kommer tilfældigvis forbi. Det er en ulovlig handling. Bøden fastsættes til 25.000 kr., der senere nedsættes til 10.000 kr. Straffen kan forvandles til fængsel. Det agter den ældre gård-ejer at gøre, hvis ikke afsoningen kommer til at genere forårsarbejdet i marken.

Kort tid efter er en såkaldt europæisk kødskandale på tv-skærmen og avissiderne. Opgelede journalister og politikere råber vagt i gevær. I frosne pakker med oksekød er der også fundet hestekød.

Tilsyneladende har forbrugeren spist færdigretterne med vanlig fornøjelse. Bevares, der er tale om snyd. Værre er det dog, at den betydelige mængde af disse færdigretter destrueres, selv om kødet ikke fejler noget. Det er madsvineri. Men værre endnu, politikmagerne udnytter omgående situationen. Yderligere fødevarerkontrol er nød-

vendig. Fødevarerminister Mette Gjerskov er straks med på linjen. Det er EU også. Nu må der handles.

Overfalder med dynger af regler

Men har skandalen med rensningen af tagenden og skandalen med fødevarerne noget med hinanden at gøre? Ja, i høj grad. I begge tilfælde drejer det sig om kontrol og undertrykkelse af private næringsdrivende. Bevisførelsen kommer her. Først må det siges, at den boglige klasse siden 1960'erne har ført klassekamp mod selvejer-samfundet. Særligt tydelig kommer uviljen mod selvejerne til udtryk i miljøpolitikken.

Produktive erhverv overfalder med dynger af regler. Samtidig er der givet tilladelse til, at miljøkommissærerne uden dommerkendelse har lov til uvarslet at trænge ind på private ejendomme. Den tid er forbi, da producenter og handlende røgter deres erhverv på selvstændig vis. Kontrol og anvisninger må der til.

Statens miljøkommissærer er over de næringsdrivende som gribe. Kontrollørernes overvågning og ransagning er ydmygende. Selvejernes stolthed nedbrydes. Ejeren skal straks stå til rådighed for den uvarslede kontrol. Mand og kone

kan godt tage pungen frem med det samme. Felttøget er gået hårdt ud over landbruget. I en atmosfære af påbud og psykisk vold opgiver mange landmænd. Stoltheden er for længst afløst af frustration og bitterhed. Kun få gårde står tilbage.

Kig på en smørrebrødsforretning

Fiskerne udsættes for en tilsvarende behandling. Minkfarmere ligeså og entreprenører, gartnere, bagere og værtshusholdere. Overmagten er overvældende. Miljøkommissærerne er udstyret med en uhyggelig magt. TV 2 viste en aktion mod en fødevarer virksomhed i serien "Razzia". Døren er stænget. Kontrollørerne tror imidlertid, at ejeren skjuler sig i bygningen. De liker et vindue op, mens kameraet kører, trænger ind i virksomheden og finder en person. Dette eksempel er formentlig et særtilfælde.

Lad mig i stedet give en tænkt skildring af en smørrebrødsbutik. I reglen er der tale om en mand- og konevirksomhed. Familien får med lange arbejdsdage akkurat forretningen til at gå rundt. Angrebet begynder ofte med en anonym stikker. Holdet af kontrollører rykker ud. Den razzia er TV 2 med på. Det lakker mod aften. Tilsyneladende er indehaverne ikke hjem-

me, døren er stænget. Nå, de prøver på at gemme sig. Et vindue dirkes op. Kameraet kører. Kontrollørerne er udstyret med en ret til at rode, hvor de vil, selv under senge-ne. Fødevarerkontrollen lægger ikke fingre imellem.

Mand og kone ser til med frygt. Flere bøder. Hvor skal pengene komme fra? Nerverne tåler ikke mere.

Uproduktiv aktivisme

I selvejerssamfundets epoke fandtes den slags korps ikke. Dengang rådede de selvregulerende kræfter. Forbrugeren optræder som konger på markedet. Kundernes valg og fravalg af varer og tjenesteydelser regulerer udbud, kvalitet og priser. Administrationen er gratis. I dag forsøger politikmagerne at tilegne sig denne kongemagt. Mit parti er på forbrugernes side, lyder det, vi varetager forbrugernes interesser.

Politikerne stiller samtidig klassefællerne flere embeder i udsigt. Nu er reguleringen ikke gratis. Embedsvæsnets uvarslede besøg og hersen koster enorme summer. Pengedyngen til den form for uproduktiv aktivisme vokser eksplosivt. Det øger de intellektuelles sociale autoritet. Altså vil kontrolvæsnets tage til. Husk desuden: De, der søger, de finder.

Indirekte støtte til antisemitisme

DAN HARDER
redaktør
Israel-Online.dk
Grundtvigsvej 3A
Frederiksberg C

Den officielle, palæstinensiske antisemitisme fortsætter ufortrødent for danske skatteyderes penge. Jeg beskrev i mit indlæg 6/2, hvordan det palæstinensiske nyhedsbureau Ma'an, der bl.a. er støttet økonomisk af den danske regering, havde bragt en frådende antisemitisk artikel på sin arabisksprogede hjemmeside.

Efter at den havde fanget internationale mediers opmærksomhed, fjernede Ma'an artiklen og lovede, at man ville genoverveje sin politik på området, men allerede dagen efter bragte nyhedsbureauet (igen kun på arabisk og ikke på engelsk) en ny, hadefuld artikel med det budskab, at Holocaust var en løgn, som jøderne havde fundet på for at generere sympati fra omverdenen.

Myten om Holocaust?

Med reference til den internationale Holocaust-dag forklares det i artiklen: »Zionisterne markerer 68-årsdagen for skabelsen af Holocaust-myten«, og videre: »der er ingen basis for (påstanden om), hvad der skete for jøderne i Tyskland, og at de blev kremeret i gaskamre.«

I artiklen benægtes det, at seks millioner jøder blev udryddet. Det forklares i stedet, at »nogle få hundrede tusinde jøder døde i Anden Verdenskrig, ligesom andre døde under krigen.«

Artiklen kan læses på hjemmesiden for den israelske NGO, Palestinian Media Watch. Holocaust-benægtelse, antisemitisme, historieforklækning, afvisning af enhver jødisk ret til en stat i området samt alle tænkelige (og indimellem også utænkelige) former for antiisraelsk propaganda er faste bestanddele af den "undervisning", som det palæstinensiske selvstyre under den angiveligt "moderate" Mahmoud Abbas hjernevasker sin befolkning med.

Dækker stor del af budgettet

Det er både forklaringen på, hvorfor palæstinenserne nægter at indgå noget som helst kompromis med Israel, og på, hvorfor selv mange danskere af palæstinensisk herkomst nærer et indædt had til både Israel og jøder. Hvis den danske og andre europæiske regeringer, der trods alt dækker en stor del af det palæstinensiske budget, ønsker at se fremdrift i fredsprocessen med Israel, er den antiisraelske og antisemitiske propaganda fra det palæstinensiske selvstyre det første sted, man skal sætte ind.

Alternativt bør man ikke for-bavses over fortsat status quo.

Da værftsindustrien havde en stor mulighed

Bjørn Wilkie
Vejløparken 11, Holte

Det vakte blandede følelser hos mig som forhenværende Lindø-ansat, at se en offshoreenhed i form af en beboelsesplatform af semi-submersible-typen ankre op ved det forhenværende og nu lukkede Lindøværft, hvor platformen efter sigende i 30 dage skal undergå nogle reparationer.

Det er desuden den eneste betydelige offshoreenhed, der nogen sinde er ankommet til Lindøværft-

tet. Netop dette vækker som nævnt meget blandede følelser hos mig og sikkert også andre forhenværende Lindø-medarbejdere, idet hverken Lindøværftet eller andre danske værfter interesserede sig det mindste for de offshoreprojekter.

Disse projekter udspillede sig i navnlig den norske og engelske, men såmænd også i den danske oliesektor i Nordsøen.

I Norge, England, Sverige og navnlig i Finland buldrede værfterne frem og byggede alverdens

ting og sager til gavn for olieudvindingen i Nordsøen.

Holdt fast i det traditionelle

I Danmark var interessen lig med nul – den smule, der blev bygget på danske værfter, var for intet at regne. Offshoreleverancer var øjensynlig for besværlige for de danske værfter, skønt vi jo praler af, hvor fantastiske danske værfter var, og hvor fantastiske vore værftsarbejdere var.

Hele offshoreindustrien gik fuldstændig forbi dansk værftsindu-

stri, men havde man været obs på de muligheder, der lå lige for døren, havde dansk værftsindustri muligvis kunnet overleve. I stedet for holdt man krampagtigt fast i det traditionelle skibsområde, hvor Danmark på ingen måde kunne klare sig, da traditionelle skibe kan bygges overalt i verden.

Det er skæbnens ironi, at længe længe efter, at offshoreindustrien blev skabt, så ankrer der en "forkølet" platform som den første op på det lukkede og slukkede Lindøværft. Mageløst.

Man bør ikke for-bavses over fortsat status quo.